

Česko-slovenští Pechovi (Taková normální rodinka)

Pokud bude opona, úvodní slova řekne vypravěč před oponou.

Pokud ne, použije se **1. kulisa - kuchyně Pechových**

VYPRAVĚČ: V rodině Pechových se vždy dbalo na významná životní výročí. Jedno takové se blížilo a všichni nenápadně osnovali, jak a čím oslavence překvapí. To ale nikdo netušil, že také děda oslavenec kuje pikle. Rozhodl se, že všechny své nejbližší pozve pod jednu střechu. Udělal si proto jmenný seznam a pozval své nejbližší (postupně přicházejí na scénu)

VYPRAVĚČ: Dědeček (oslavenec, hlavní aktér příběhu)

DĚDEČEK: 70- to už je docela dost!! Snad kvůli tomu jsme tu dnes všichni?

VYPRAVĚČ: Babička (manželka dědečka)

BABIČKA: Jsme svoji 47 let, nebijeme se, jenom se hádáme, možná někdy více hlasitěji, ale to je dáno postupnou ztrátou sluchu. Dědeček je stále vynalézavý, lišák podšitý, ale také svéhlavý a umanutý.

VYPRAVĚČ: Syn Pavel s rodinou

PAVEL: Jsem Pavel, syn oslavence, to je moje žena Věra. O zábavu se nám starají 3 děcka (Michal, Renata, Pavel). Představí se- jméno, věk, svůj vztah k dědečkovi

VYPRAVĚČ: Rodiče snachy Věry (Josef a Marcela)

JOSEF: Přijeli jsme na oslavu narozenin a jak už známe rodinu Pechovu, nebude o překvapení nouze.

VYPRAVĚČ: Oslavenec ví, že k oslavám výročí náleží vzpomínání a bilancování. Často a rád se vrací na místa, která prošel křížem krážem se svými vnoučátky. Je trošku naměkko, neboť je najednou má všechny kolem sebe. Ale zároveň si myslí, že oslavovat by se mělo teprve v okamžiku, kdy už nebudou mít sílu dělat nic jiného. Rozhodne se tedy uskutečnit svůj plán.

DĚDEČEK: Je den jako stvořený pro pěší túru a já mám s vámi jisté úmysly. Běžte si sebrat všechno potřebné, domů se vrátíme s večerem.

VYPRAVĚČ: Všichni užasnou. (vyjadřují nesouhlas, remcají, znuděné pohledy). A snad nečekáte nic jiného-rodina Pechových odchází na prohlídku hradu Pernštejna.

2. kulisa- nádvoří hradu Pernštejna

PRŮVODCE: Vítám vás na hradě Pernštejně, a jak už ze samotného názvu vyplývá, vlastnily tento hrad Pernštejnové – jedni z nejbohatších rodů v českých zemích. To, co kolem sebe vidíme, citelně poznamenal zub času.

RENATA: Tak tohle vážně nevydržím a navíc jsem viděla netopýra. FUJ!!!! Hrozně se bojím netopýrů.

PAVLÍK: Ale ségra, netopýr nic nedělá! My jsme se učili ve škole, že netopýr je dokonce užitečný! A jestli jsi ho viděla teď, tak spí.

PRŮVODCE: Historický původ Pernštejnů a jejich hradu je dosud neznámý. Hrad začal vznikat patrně někdy ve 13. století. Jeho vznik je opředen pověstí Pernštejnský tis.

3. kulisa – Skalnatý kopec a lidské mraveniště

VYPRAVĚČ: Podél řeky Švarcavy se vracel unavený poutník, spěchal pod rodnou střechu, krok už měl těžký a rozřesený, neboť se vracel až ze Svaté země. Unaveně se opíral o tisovou hůl z palestinského kraje. Náhle před ním vyrostl skalnatý kopec a na něm spatřil lidské mraveniště. Lopotili se tam (představí se jednotlivé profese) kameníci, tesaři,, zedníci i horníci “

KAMENÍCI: Snášíme kameny a těžké kmeny! Otesáváme mramorové kvádry Hloubíme sklepy, příkopy a studnu.

VYPRAVĚČ: Poutník zůstal zaražen nad takovou troufalostí.

POUTNÍK: Co to , lidé, stavíte na takové strašné skále??

KAMENÍK: Stavíme hrad

POUTNÍK: Nikdy se vám to nepovede! Na skále nemůže vyrůst další skála.

KAMENÍK: Stavíme s kamene a ne z tvé víry!

POUTNÍK: Dříve se tato stará hůl uchytila a listy vydá, než-li vy postavíte hrad.

VYPRAVĚČ: Pak kvapem odešel a nikdo už o něm nikdy neslyšel. Lidé pokračovali ve své práci a z jara užasli nad zázrakem. Hůl skutečně zapustila kořeny, s první mízou se objevily pukliny a zanedlouho vypučely zelené ratolesti. Současně začaly růst ze skal kolmé zdi. Trvalo ještě řadu let, než byl vystavěn Pernštejn, jeden z nejpevnějších a nejkrásnějších hradů. Pod hradbami zatím vyrostl z poutníkovi hole štíhlý strom, jenž staletími zesílil v mohutný tis. Na Pernštejně se věří, že strom je strážce hradu a že s ním má společné osudy. Když bouře zničila část koruny, klesla i velká klenba v hradní síni. A když uschla jedna tisová větvička, musel být z hradu snesen celý chatrný ochoz. Až prý padne tento krásný strom, zanikne i hrad Pernštejn.

DĚDEČEK: (podrbe se ve vlasech) Ano, paní průvodkyně, my nedvědičí jsme tomu začali věřit, když před šesti lety začala hořet sýpka, ve které byl umístěn depozitář z více než osmi sty historickými předměty. Mohutné gotické zdi sice nápor ohně vydržely, ale střecha byla zničená. Zhruba čtrnáct dní před požárem se odlomila od tisu velká větev, která neodpadla, ale zůstala viset na stromě, což by mohlo znamenat, že budova zůstala stát, ale byla poškozena.

Výprava se posouvá do další místnosti, zde se může odehrát příběh komorné Elišky.
(4. kulisa)